

församlingsbladet *Maria*

Svenska kyrkan i Västerlanda, Hjärtum, Åsbräcka, Fuxerna och Lilla Edet

Att välja och väljas

I höst är det val i Svenska kyrkan. Kyrkan har en lång tradition av olika former för samverkan och medbestämmande mellan präster och lekmän, dvs. kristna som inte är präster. Inte minst mellan präster och kyrkvårdar, utsedda av församlingen.

Formerna har växlat, men principen är viktig. För närvarande sker det på samma sätt som i riksdags- och kommunalval, genom att man går till valurnorna. Tidigare har det skett på samma sätt som i föreningar, dvs. man kallar till årsmöte. Fast det har hetat kyrkstämman. Och kanske kommer den tiden tillbaka.

Det är viktigt med initierade och kunniga lekmän som vill och kan ta ansvar i kyrkoråd (och motsvarande) för att kyrkan ska kunna fungera! Mer information kring kyrkovalet den 15 september finns på annan plats i detta församlingsblad.

Att välja är viktigt. Men också att väljas. Säkert är ni flera som har liknande minnen som jag från skolan. Att stå på en idrottsplan. Det ska spelas fotboll. Två killar (för det var alltid killar) ska plocka ihop var sitt lag. De duktigaste väljs först. Sedan medelmåttorna. Och sist de som ingen av killarna egentligen vill ha. Ibland med ett köpsläende. Ni tar Anders och Joakim. Om ni tar Niklas, Bosse och Mikael. (Och där förstår ni min klass i fotboll ...) Att bli vald sist signalerar att man inte duger i sammanhanget. Det enda som kanske är värre, är att inte bli vald alls. Att bli ratad.

Det är därför befriande att komma till Jesus. Han väljer utan att rata och utan att välja någon sist. Man kan ibland tänka ”jag har valt Jesus”. Och nog kan det vara så. Men viktigare är att Jesus har valt dig (sant!). Och han har gjort det först. Innan någon av oss kom på att välja honom. Det är en befrielse. Gud har älskat oss först. Vi kan egentligen bara svara på hans kärlek. ”Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sänt sin son som försoningsoffer för våra synder.” (1 Joh 4:10)

Därför är det i kyrkans sammanhang viktigt att välja. Men ännu viktigare vara vald och utvald – av Gud!

Mikael Isacson
Kyrkoherde

**Efter kyrkovalet 15 september får vi nya telefonnummer.
Se gult och rött fält till höger, samt sida 11.**

församlingsbladet Maria

Utges av Svenska kyrkan i Lilla Edet med fyra nr/år och distribueras av Posten till alla hushåll.

Namnet Maria syftar på Jesu mor som fick föda Guds son, Maria från Magdala som var i Jesu närhet, samt Maria, Jakobs mor, som var det första vittnet om Jesu uppståndelse.

Ansvarig utgivare: Mikael Isacson
Redaktör: Carl-Henrik Karlsson

Omslagsbild: Kyrkoval.

Svenska kyrkan i Lilla Edet

Svenska kyrkan i Lilla Edet består av tre församlingar – Hjärtum, Västerlanda och Fuxerna-Åsbräcka – och är en del av den världsvida Kyrkan. Genom gudstjänst, diakoni, undervisning och mission vill vi tillsammans ta emot och förmedla Guds kärlek.

Vill du bli medlem?
Kontakta expeditionen, se nedan.

Präster

Mikael Isacson, 0520 – 494702
Bo Westergaard, 0520 – 494704
Kai Larsen, 0520 – 494705
Lars Nordblom, 0520 – 494706

Diakoner

Merja Andersson, 0520 – 494707
Rose Wirgarth, 0520 – 494708

Svenska kyrkan i Lilla Edet
Fuxernavägen 10
463 33 Lilla Edet

0520 – 494700

svenskakyrkan.se/lillaedet

Valet är ditt

Lilla Edets pastorat med församlingarna Västerlanda, Hjärtum och Fuxerna-Åsbräcka, utgör numera en gemensam valkrets.

Med de vita valsedlarna röstar vi på vilka som skall sitta i kyrkofullmäktige i Lilla Edets pastorat.

Kyrkofullmäktige utser församlingsråd i respektive församling, med fokus på gudstjänstlivet.

Kyrkofullmäktige väljer även ett kyrkoråd för hela pastoratet. Kyrkorådet ansvarar för fastigheter, personal och verksamhet.

I valet till kyrkofullmäktige finns det två grupper att rösta på: *Arbetarepartiet Socialdemokraterna* och *Församlingarnas väl i Lilla Edets pastorat*.

Socialdemokraterna har ett eget partiprogram, medan *Församlingarnas väl* är en samlingslista.

Socialdemokraterna

1. Kristina Karlsson, ekonomiassistent
2. Dennis Dahlqvist, betongarbetare
3. Werna Gustavsson, pensionär
4. Thomas Jansson
5. Anita Andreasson, pensionär
6. Lennart Mattsson, industrielektriker
7. Lenah Bossmark
8. Lola Sühl
9. Marie-Anne Andersson
10. Carola Johansson

Församlingarnas väl

1. Gustaf Hermansson, Hjärtum
2. Margrethe Kristensson, Fuxerna-Åsbräcka
3. Elsie Sundberg, Västerlanda
4. Marita Stenberg, Hjärtum
5. Elisabeth Widén, Fuxerna-Åsbräcka
6. Ann-Britt Svensson, Västerlanda
7. Gunnel Martinsson, Hjärtum
8. Erling Sager, Fuxerna-Åsbräcka
9. Astor Lindskog, Västerlanda
10. Roland Hjelte, Hjärtum
11. Ingrid Ljunggren, Fuxerna-Åsbräcka
12. Ann-Christine Dymén, Västerlanda
13. MajLis Carlstein, Hjärtum
14. Roland Kristensson, Fuxerna-Åsbräcka
15. Ingrid Olsson, Västerlanda
16. Ragnhild Abrahamsson, Hjärtum
17. Sofia Hanberger Westergaard, Fuxerna-Åsbräcka
18. Rigmor Lindskog, Västerlanda
19. Ann-Marie Johansson, Hjärtum
20. Bo Sundvall, Fuxerna-Åsbräcka
21. Lars-Inge Andersson, Västerlanda
22. Inger Hållberg, Hjärtum
23. Bo Westergaard, Fuxerna-Åsbräcka
24. Ann-Christine Björnlund, Västerlanda
25. Iréne Hjelte, Hjärtum
26. Christina Elfström Mellberg, Fuxerna-Åsbräcka
27. Ida Hermansson, Hjärtum
28. Henrik Söder, Hjärtum
29. Ann-Sofi Hermansson, Hjärtum
30. Evert Karlsson, Hjärtum
31. Patrik Björk, Västerlanda

I kyrkovalet kan du personrösta på tre kandidater.

Du personröstar genom att kryssa för den eller de, maximalt tre personer, som du helst vill se valda. Kryssen ökar kandidaternas möjligheter att bli valda och få representera dig.

Om du när du röstar använder en blank valsedel kan du om du vill personrösta, skriva namnet på den eller de kandidater som ska få en personröst. Maximalt tre namn i varje val.

För att få tillgodoräkna sig personrösterna krävs att kandidaten fått personröster till ett antal motsvarande minst 5 procent av nomineringsgruppens röstetal, dock lägst 20 röster i de lokala valen och 50 röster i stiftsvalet. Alla som fått tillräckligt många personröster och nått över denna tröskel hamnar högre upp på listan än de som ej kan tillgodoräkna sig personröster. Det namn som har störst personligt röstetal tar första plats i ordningen och så vidare.

Det går inte att stryka kandidater.

Våga fråga

Skicka in din fråga om allt mellan himmel och jord – om allt som rör vår kyrka och kristen tro. Ingen fråga är för liten – ingen fråga är för stor.

Han har varit sjöman – hon arbetar på ...

Kristina och Astor sitter i varsin båt, men är på väg mot samma

Astor Lindskog har varit kyrkligt förtroendevald i kanske 15 år. Kristina Karlsson ungefär lika länge. Vi slår oss ner utanför Västerlanda församlingshem en solig sommardag för ett samtal om tro, kyrka och politik.

Det dröjer inte länge förrän samtalet kommer in på organisationen.

Kristina: –Det är kyrkofullmäktige som har hand om ekonomi och det stora. Församlingsråden skall se till att det dagliga med gudstjänsterna fungerar. De kan också lämna förslag till fullmäktige om man har tankar om vad som behöver förändras och förbättras.

Astor: –Och välja kyrkvärdar.

Något som både Kristina och Astor varit i många år.

Vad är det som driver er?

Kristina: –Det är intressant. Man kan tillföra något, ge synpunkter och vara med och bestämma.

Astor: –Tro på kyrkans framtid. Och en gudstro. Vill göra det man kan. En behövs ju ...

Jag frågar vilka svårigheter och utmaningar de möter i sitt uppdrag. Men de tycker det mesta fungerar och att det är ett bra samarbete mellan kyrkvärdar och präster.

–Man vet vad man skall göra som kyrkvärd och då gör man det.

Två alternativ att rösta på

Vi kommer in på de två listorna som det går att rösta på lokalt. Kristina ställer upp för Socialdemokraterna och Astor ställer upp för Församlingsarnas väl.

Astor: –Jag är ju själv socialdemokrat, men vi har inte haft partier i Västerlanda. Det har varit en samlingslista.

Kristina: –Vi har inga politiska strider – vi jobbar alla för kyrkans väl. På rikspanet kan det vara olika åsikter men lokalt arbetar vi för kyrkans bästa.

Men vad menas med att vilja kyrkans

väl – det låter ganska luddigt ... ?

Astor: –Det är ju att man vill bevara gudstjänsterna i den ordning som de är. Sakramenten är väldigt viktiga.

Kristina håller med. Det handlar om att få ett fungerande gudstjänstliv. Med mer ungdomar.

Astor: –Det önskar man ju. Få in ungdomar genom musiken. Mer engagerade.

Kristina lyfter fram Engelsresan

kyrkan. Det är ju en folkkyrka. Den skall vara öppen för alla. Alla skall få vara med och forma den. Uttrycka sina åsikter.

Kristina: –De som vill skall få vara delaktiga i gudstjänsten. Det är inte bara prästen och diakonen som är de heliga och skall höras. Då blir det kanske inte så stelt.

Astor: –Ibland kan det bli för mycket av att stryka medhårs. Det

som flera ungdomar varit med på, ungdomar som sedan fortsatt som ledare i konfirmandarbetet och även i gudstjänsterna. Det är värdefullt att träffa många andra ungdomar.

Astor fyller i och lyfter fram värdet av ungdomskör, musikläger och barnkör, familjegudstjänster och lättare psalmer.

Astor: –Jag undrar om man kunde samla människor till debatt. Höra vad folk tycker. En del vill ha mer tjo och tjim. Andra mer andlighet. Kanske vi kunde ha mer musikgudstjänster? Och så kan man samtala efteråt vid kaffet och höra hur de vill forma

får inte bli tjohejsan eller för ytligt. Det skall vara en allvarsam tanke. Evangeliet är ju det viktigaste. Sakramenten, trosbekännelsen och välsignelsen – det grundar sig hela kyrkan på.

Kristina: –Men det behöver vara en balans så vi inte glömmer varför vi går till kyrkan. Vi behöver ta emot Guds Ord och sakramenten, men på ett lätt sätt. Lätta psalmer och delaktighet.

Saknar ni något?

Astor: –Lite mer musikgudstjänster.

resebyrå

mål

Kristina: – Familjegudstjänster. Det är fint när det är dop i gudstjänsten.

Vad betyder tron för er personligen?

Kristina: – Tron är för mig en trygghet. Känner mig trygg att veta att han finns och att Jesus kan hjälpa mig. Finns alltid med mig. Att gå på gudstjänst är som att komma hem. Något som fattas annars. Guds ord, samvaron och musiken.

Gösta Mellberg och Roland Kristensson, är aktiva i församlingarna. Roligt att träffa dem.

Ceciliagården som tidigare varit pastorsexpedition, skall nu säljas. Jag frågar om även kyrkorna kan komma att säljas.

Astor: – Absolut inte. Varje kyrka som läggs ned är ett nederlag för kristendomen.

Även församlingshemmen ligger

”
Det behöver vara en balans så vi inte glömmer varför vi går till kyrkan.

Astor: – Ger mig en inre andlig trygghet. En sorts kärlek till människor, en förståelse. Den tron får man genom att studera Bibeln och Guds ord noga. Precis som jag är en stor djurvän är jag en stor människovän. Jag dömer aldrig någon – jag är ju inte felfri själv.

Astor berättar om ett möte med en turk som sade att i hans hemland pratar man jämnt om religion – fast man lever inte efter det. Men i Sverige vågar man inte prata om det – fast man lever efter det ...

Båda uppskattar att församlingarnas pensionerade kyrkoherdar,

båda varmt om hjärtat.

Astor: – Församlingshemmet är som en arm för kyrkan. De hör ihop.

Kristina: – Det är en viktig del, ex. vid bröllop, dop och begravning. Och för församlingsbor att träffas i.

Båda ser nu fram emot söndag 15 september.

Kristina: – Det är viktigt att så många som möjligt röstar. Då ser man att folk engagerar sig.

Astor: – Det är demokrati. Alla skall göra sin röst hörda och påverka utvecklingen i församling och kyrka.

Carl-Henrik Karlsson

”
Jag dömer aldrig någon – jag är ju inte felfri själv ...

Still going strong

Elsie Sundberg är sedan 29 år(!) kyrkvärd i Västerlanda. Dessutom är hon förtroendevald och ordförande i kyrkorådet.

–En del är lite rädda för att vi inte får ha kvar det lilla. Vi har en väldigt fin liten kyrka. Men det kommer inga nya. De gamla som går bort ersätts inte. Jag tycker vi har provat allting. Något jag efterlyst är rotemöten eller stormöten. Vore roligt att samla människor och att alla då får säga vad de tycker. Folk går en gång och om det inte känns bra den gången kommer de ej tillbaka.

Du ställer upp för samlingslistan Församlingarnas väl. Vad står ni för?

–Vi är så olika vi som är med på samlingslistan, men vi drar åt samma håll. Samlingslistan är lokalt förankrad med många Västerlandabor. Vi vill värna om det lilla. Vi klarar oss med det vi har, det är lagom. Det har aldrig varit svårt att få folk, bygden ställer upp. Är de inte med här i Vägkyrkan så kanske de bakar och ställer upp på det sättet. Jag vill få in barnfamiljer till församlingsrådet.

Saknar du något i församlingen?

–Vi har provat allt. Hittat på grejer hela tiden. Inte rädda för att sätta igång saker.

Vad är din vision om du ser tio år framåt?

–Att församlingen skall finnas kvar, kyrkan full med folk och ändå mer framåtanda.

Vad är viktigast i verksamheten?

–Gudstjänsten, svarar Elsie utan att tveka. När jag frågar om det inte bara är något man säger protesterar hon:

Kommer det en utmaning så tar jag den, säger Elsie Sundberg. Foton från Vägkyrkan i Västerlanda i juli.

–Det är kärnan. Därifrån skall det andra gå ut. Gudstjänsten är jätteviktig.

Elsie har alltid bott nära kyrkan och hennes mamma har berättat att morfar var noga med att barnen skulle med till kyrkan, men även att han förhörde barnen efteråt. Men det var inte negativt, inte besvärligt.

–En timme på söndag måste man kunna avsätta. Måste ta klivet över tröskeln, sen går det lättare.

Vad betyder tron för dig?

–Det betyder mycket. Jag är uppfostrad med det. Gick i flickskola i Varberg och det var nästan som ett kloster. Men det var positivt.

Vad ser du för utmaningar i församlingen?

–Att vi skall hålla sams. Hålla ihop.

När jag frågar om hon har några personliga utmaningar i livet svarar hon:

–Jag har nog gjort mitt, men jag ger inte upp. Kommer det en utmaning så tar jag den.

I år är det 25-årsjubileum i vägkyrkan. Elsie var med från början, men att det kom igång var tack vare Gulli Eriksson som tog initiativet. Idag är det Elsie som håller i trådarna i Vägkyrkan, men hon finns även med ”i soppan” höst och vår.

Många av oss blir äldre. Men för Elsie är det nog tvärtom. Hon verkar bli yngre för varje år ...

Carl-Henrik Karlsson

Pensionärslivet börjar vid 80

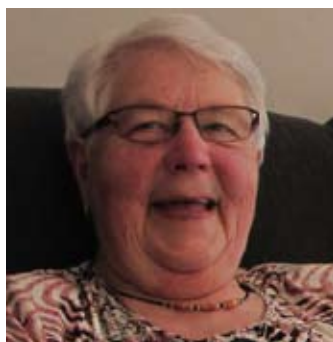
Karin Olsson är en profil i Hjärtums församling, men nu vill hon låta de yngre forma församlingens liv.

– Jag är gammal nog. Jag får släppa fram de yngre så de får föra fram sina åsikter, kyrkan skall ju vara för alla. Då skall inte de äldre ligga och bromsa. Jag fyller 80 nu och då tycker jag det är dags att sluta. Jag har hållit på i så många år att jag nästan inte haft något pensionärsliv. Men så har det legat i mitt intresse att församlingen skulle få leva.

Karin vågar trotsigt se framåt och sätter sitt hopp till de yngre familjerna. De är framtiden.

Alltid redo

Det var någon gång på 80-talet hon blev ersättare i kyrkorådet. Sedan dess har det flutit många liter vatten i älven och mycket har hänt under åren. Engagerad har hon varit, alltid beredd att ställa upp för att få församlingens liv att pulsera, alltifrån studiegrupp till sopplunch. Vägkyrkan har hon varit med i från början, även om diakonen Marianne Glans ansvarade för det då.

Ser möjligheter i det nya

Från och med detta val är det inte längre kyrkorådet utan församlingens råd som kommer fokusera på gudstjänst och församlingsverksamhet. Något som Karin ser flera fördelar med. Församlingens råden kan se ut på lite olika sätt. Karin menar att det inte bör vara för stort. De skall inte i första hand vara beslutande organ, vilket gör att de kan fokusera än mer på gudstjänsten. Församlingens råd kan också starta studiegrupper och samla personer från olika håll. Ännu en möjlighet med församlingens råden är att man inte behöver bo i församlingen för att vara med i rådet, det räcker att bo i någon av pastoratets församlingar.

Kyrkvärd blev hon -92 och det har gett henne mycket.

– Så roligt att möta folk, ge sörjande ett gott bemötande. Och ställa i ordning alla grejer, se att det är prydligt.

Karin är också antikvariskt ansvarig och sköter textilier och andra kyrkliga föremål.

Vad har det gett dig att vara engagerad?

– Jag har tyckt det varit roligt att vara med och ta beslut.

Det har varit mycket förändringar. Ny begravningslag, utredningar och enkäter.

Från år 2000 har hon även hållit i klubban i kyrkorådet, då det på riksnivå beslutades att tjänstgörande präster inte fick vara kyrkorådsordföranden.

Istället blev kyrkoherden sekreterare och det har fungerat väldigt bra, även om det först var lite konstigt med de nya rollerna.

Karin berättar att om man vill påverka får man hålla sig framme och lägga förslag. Lokalt blir det inte särskilt politiskt, det är mer på högre nivåer.

– Alla känner varandra. Det blir inte så mycket diskussion.

Vad betyder tron för dig?

– Den har en central plats, annars hade jag inte brytt mig. Jag tänker på vad jag gör.

Carl-Henrik Karlsson

Hjärtum

Namn efter en ängel

Werna Gustavsson är i år engagerad i Sommarkyrkan och dess ängla-utställning.

Högt och lågt och i alla fönster sitter, ligger och hänger de.

– Jag tycker det är väldigt fint att vi har en ängla-utställning och pratar om deras betydelse. De är med och vakar över oss. Jag har ju erfarenhet av att skyddsänglar finns. När jag ber min aftonbön ber jag Gud att de skall vaka över mina barn och barnbarn.

– Min mamma sa att jag är döpt efter en ängel, det var min morfars önskan. Morfar låg på sjukhuset och där var en sjuksköterska som han tyckte var som en ängel. Hon hette Werna.

Morfar dog 1933, men mamma bar detta med sig och när jag föddes tolv år senare fick jag det namnet.

Detta är första året som Werna medverkar i

Sommarkyrkan. Hennes guldsmycke som hon bär på blusen visar att det är hon som är sommarkyrkvärd idag. Hon berättar att hon tog emot ett par från Belgien som nyss var här. De hade cykelsemestrat under fyra veckor och var nu på väg hemåt.

Delaktighet

I Fuxerna kyrka är det många som är delaktiga både i sommarkyrkan och i söndagens gudstjänst. Inte sällan ser man Werna gå först i processionen med korset.

– Då känner man sig så delaktig, känner sig så nära Jesus. Det är en speciell känsla.

Just delaktigheten är något som hon som förtroendevald vill lyfta fram och värna.

– Att man känner att man får vara med. Känna gemenskap. Det tycker jag är väldigt viktigt.

– Jag önskar att många fler ville komma och känna samhörigheten i kyrkan. Tröskeln är inte så hög som

många kanske tror. När man väl kommer in känner man sig välkommen. Och vi ser att fler och fler kommer till gudstjänsterna i Fuxerna kyrka.

Kyrkovalet

I kyrkovalet ställer Werna upp för Socialdemokraterna sedan hon för många år sedan blev tillfrågad att kandidera för dem. Det man lokalt vill verka för är att vi som kyrka skall sprida evangelium om Kristus, bedriva diakonal verksamhet som bryter ensamhet och utanförskap och se till så att alla som kommer till kyrkan känner sig delaktiga i gemenskapen.

Det hjälper

Jag frågar vad tron betyder för Werna. – En trygghet. Att man kan prata med Gud. Och det hjälper mig.

Hon berättar om en märklig händelse. En anhörig hade genomgått en operation och Werna

hade bett för personen. Vid ett tillfälle upplevde hon hur en värme sköljde över henne och hon kände en väldig trygghet. Som att vara innesluten i en famn. Hon frågade då Gud om han ville säga något till henne. Efter 15 minuter fick hon svar. Telefonen ringer och hon får reda på att personen som varit sjuk fått genomgå en akutoperation, och att allt gått bra.

En öppen familj

I Betagruppen har Werna varit med sedan starten våren 2009.

– Ju mer man läser, desto mindre vet man, för man vill veta mer och mer. Man får kunskap så att man kan ställa nya frågor.

Men det som kanske betyder mest i Betagruppen är gemenskapen.

– Där har vi blivit som en familj. Och vi vill gärna ha fler "familjemedlemmar".

Carl-Henrik Karlsson

Rose Milleding kom första dagen till Sommarkyrkans ängla-utställning med sitt dragspel och lämnade förutom några änglar, även en sång en vän hade skrivit. Sången tillägnades vårdpersonal på Kungälv's sjukhus efter en hjärtoperation.

Rätt så ofta ställs det frågor om en himmel på vår jord, och om alla dessa väsen kan omskrivas med ord. Då vet jag att berätta för med säkerhet jag tror, att alla himlens änglar upp på lasaretten bor.

Änglarna var finns dom? Jo, på våra lasarett.

De håller dig i handen när du badar i din svett.

De sitter vid din sida och de viskar: "Var ej rädd, för du vet när natten skymmer skall vi vaka vid din bädd".

PSALMEN

EN NÅD DET ÄR ATT I VÅRT LAND
ÄN KYRKANS KLOCKOR LJUDER.
LIKT KÄLLOR INVID ÖKNENS RAND
SVALKA BJUDER.

JOK F 33

Skicka in din lösning senast 15 oktober till församlingsbladet Maria, Fuxernavägen 10, 463 33 Lilla Edet.

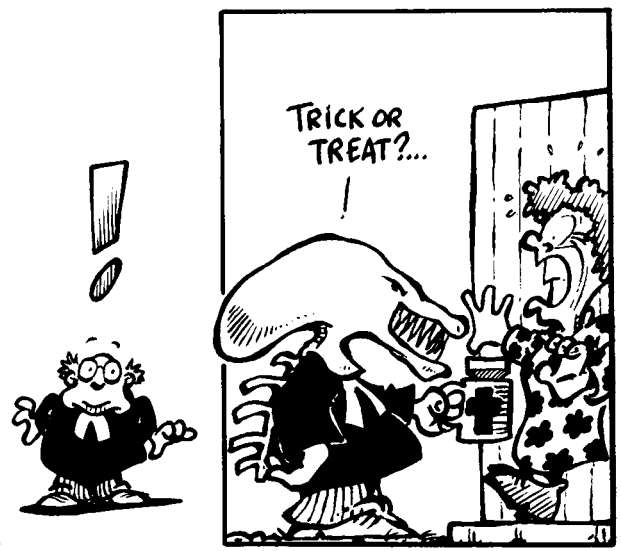
Vi lottar ut tre böcker eller CD som pris.

Namn.....

Adress.....

Korsordsvinnare för förra numret blev Barbro Backlund, Alice Gustafsson och Evert Karlsson.

Prösten

Använd ditt röstkort

Att rösta i kyrkovalet går till på ungefär samma sätt som i de allmänna valen. Du måste använda ditt röstkort om du röstar före valdagen och när du röstar på ett särskilt röstmottagningsställe.

Om du blivit av med ditt röstkort kan du vända dig till pastorsexpeditionen för att få ett dubbletröstkort.

Rösta lokalt, regionalt och nationellt

I kyrkovalet kan du rösta i tre val; till kyrkofullmäktige, stiftsfullmäktige och kyrkomöte. Din röst påverkar hur Svenska kyrkan styrs lokalt, regionalt och nationellt.

Val till kyrkofullmäktige (lokalt)

Vita valsedlar

Kyrkofullmäktige utser församlingssråd i respektive församling, med fokus på gudstjänstlivet.

Kyrkofullmäktige väljer även ett kyrkoråd för hela pastoratet. Kyrkorådet ansvarar för fastigheter, personal och verksamhet.

Val till stiftet (regionalt)

Rosa valsedlar

Svenska kyrkan är indelad i 13 stift och vi är en del av Göteborgs stift. Stiftets främsta uppgift är att stödja församlingarna i deras verksamhet. Till exempel i kyrkoantikvariska frågor när man ska renovera en kyrka.

Val till kyrkomötet (nationellt)

Gula valsedlar

Kyrkomötet är Svenska kyrkans högsta beslutande organ med 251 ledamöter. Det beslutar om kyrkans gemensamma och övergripande frågor. Kyrkomötet behandlar också frågor om hur kyrkan ska arbeta med klimatfrågan och vilka psalmer som ska finnas i psalmboken.

Läs mer om valet på internet: svenskakyrkan.se/lillaedet/kyrkovalet

Lilla Maria

– kalendern för dig som vill veta
var det händer när det händer

Lilla Maria ges ut varje månad av Svenska kyrkan i Lilla Edet och finns att hämta i de olika kyrkorna.

Prenumeration via e-post (pdf):
lillaedets.pastorat@svenskakyrkan.se

Beställning av aktuellt nummer,
ring expeditionen, 0520–65 00 33.

Hjärtum

Söndagar
gudstjänst
kl. 10.

Djurhult

Sista söndagen
i månaden
gudstjänst kl. 16.

Västerlanda

Söndagar gudstjänst
kl. 12. Torsdagar
messa kl. 19.

Åsbräcka

En söndag i
månaden
gudstjänst kl. 18.

Fuxerna

Söndagar högmässa
kl. 10. Onsdagar
messa kl. 18:30.

Kyrktaxi

De församlingsbor som önskar kan gratis åka kyrktaxi till den egna församlingens gudstjänst.
Ring Taxi Lilla Edet, 65 02 58, och säg att det gäller "kyrktaxi". Beställ senast dagen före.

Barndop

HJÄRTUM

Född 130224 **Freja** Olivia Vikingsson, döpt 130601 i Västerlanda kyrka

Född 130307 **Ella** Linnea Dahlgren, döpt 130615 i Hjärtums kyrka

Född 130213 **Amelia** Bettan Lisbeth Andersson, döpt 130616 i Hjärtums kyrka

Född 130219, **Adrian** Fredric Corneliusson, döpt 130811 i Hjärtums kyrka.

VÄSTERLANDA

Född 130131 **Loui** Lilja, döpt 130518 i Västerlanda kyrka

Född 130314 **Bianca** Liv Margareta Petersson, döpt 130629 i Västerlanda kyrka

Född 130324, Ingrid **Sigrid** Christina Färjhage, döpt 130810 i Västerlanda kyrka

FUXERNA-ÅSBRÄCKA

Född 120408 **Leon** Oscar Jonathan Miller, döpt 130331 i Fuxerna kyrka

Född 121114 **Lily** Emma Persson, döpt 130511 i Tynnereds kyrka

Född 130305 **Jacqueline** Ingela Wilda Nilsson, döpt 130602 i Fuxerna kyrka

Född 130129 **Ludwig** Mikael Andreasson, döpt 130608 i Västerlanda kyrka

Född 130329 **Lucas** Nils Hercules Bernhardsson, döpt 130609 i Åsbräcka kyrka

Född 130203 **Alice** Ebba Margareta Ljunggren, döpt 130615 i Åsbräcka kyrka

Född 121208 **Alexander** James Jälmlbrant, döpt 130622 i Fuxerna kyrka

Född 130504 Kivii **Alexander** Uriel Toiviainen, döpt 130720 i Fuxerna kyrka

Född 121029 **Kevin** Elias Fors, döpt 130728 i Fuxerna kyrka

Bevara dessa barn i ditt förbund.

Personalhörnan

Vem är egentligen Åsa Söderberg ...

Jag arbetar som lokalvårdare, inre vaktmästare, samt i barnverksamheten.

Det är roligt att vara med barnen i församlingen och lyssna till deras tankar om stort och smått.

Fint är också att städa lokaler och förbereda dem för gudstjänst och annan verksamhet.

Det är en stor ära för mig att få se glimtar ur andra människors stora livshändelser, som när jag möter dem i kyrkan och får bevittna ett bröllop exempelvis.

Mina främsta verktyg i vardagen är såpa och humor.

*'Om man går fort och ler mycket, ser ingen att man är ful'
/Lasse Åberg*

Nya telefonnummer

Efter 15/9 har personalen nya nummer.

Kyrkokamrer 0520 – 494703

Vaktmästare Hjärtum 0520 – 494720

Vaktmästare Västerlanda 0520 – 494730

Vaktm. Fuxerna-Åsbräcka 0520 – 494735

Eva Jaruta 0520 – 494709

Christina Mellberg 0520 – 494711

Anna-Lena Martinsson 0520 – 494712

Carl-Henrik Karlsson 0520 – 494713

Antonie Hoffmann 0520 – 494714

Åsa Söderberg 0520 – 494715

Katarina Johansson 0520 – 494716

Hjärtums församlingshem 0520 – 494725

Västerlanda kyrka, förs.hem 0520 – 494726

Fuxerna kyrka 0520 – 494727

Övriga nummer, se sida 2.

Mina livs viktigaste val

Tänk att jag får leva i ett land där jag har frihet att välja själv! Jag kan välja vilken skola jag vill gå i, vem jag vill gifta mig med, vad jag vill göra på min fritid, vilka som skall få min röst i politiken, vad jag tror på och lever för. Så många valmöjligheter!

Ibland blir jag snurrig i huvudet inför alla valmöjligheter jag ställs inför. Som när jag vill köpa en flaska vatten. Ska jag prova på en med cheesecake smak? Eller kanske är hallonsmak bättre? Fast vanilj-mango eller passionsfrukt-lime låter också spännande ... Med eller utan bubblor? Flaska eller burk? Kallt eller rumstempererad. Pust ... Jag behöver ett glas vatten!

Vi ställs inför val hela tiden. Vissa val påverkar allt i vårt liv andra bara ett ögonblicks sekund. Ett av mina livs viktigaste val var att gifta mig med min älskade man, Rickard. Det valet påverkade resten av mitt liv. Jag flyttade från mitt kära fosterland Finland till ett nytt land, som jag har lärt mig att älska som mitt hem. Jag lärde mig att kommunicera med ett språk jag inte behärskade innan och började lära mig en ny kultur.

Men detta val var också ett val att dela livet med en annan människa och låta relationen slipa mig. Ett val att växa som person och älska i nöd och lust. Ett val som påverkar mina andra val varje dag!

Det viktigaste valet i mitt liv har varit att erkänna mig själv som människa och Gud som Gud. Inför honom som har skapat mig och känner mig bättre än jag själv, valde jag att släppa kontrollen. Att möta min litenhet, svaghet och ofullkomlighet inför allsmäktig, ren och helig Gud var livsförvandlande. Inget var dolt. Allt såg han och mötte mig MED KÄRLEK och FÖRLÅTELSE. "Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog i vårt ställe, medan vi ännu var syndare" står det i Romarbrevet. Det var Guds val. Val att älska oss. Val att göra det möjligt för oss att lära känna honom.

Valet att leva i relation med Jesus förvandlade mitt liv. Och förvandlar varje dag. Han är ljuset när jag bara ser mörker. Han är hoppet när jag upplever hopplöshet. Han säger "mitt älskade barn" när jag ser på mig som en misslyckad människa. Han bär mig när jag inte orkar. Han finns där när allt annat sviker. Han – Jesus – är mitt livs viktigaste val.

Merja Elina Andersson är diakon i Hjärtum och Västerlanda. Detta visste du inte om Merja: gillar musikstilen "ska-punk".